

چهره روز

اصغر فرهادی کارگاه بازیگری می‌گذارد

● کارگاه یک‌روزه بازیگری اصغر فرهادی، ویژه هنرجوان و دانشجویان این رشته برگزار می‌شود.این کارگاه با همکاری مؤسسه فرهنگی- هنری «کارنامه» روز جمعه ۲۲ خرداد برگزار می‌شود.نگار اسکندرفر، مدیر این مؤسسه، که پیش از این هم در برگزاری دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی با فرهادی همکاری داشته است، به ایسا گفت: «آقای فرهادی تابه‌حال کارگاه‌های فیلم‌نامه‌نویسی و کارگردانی برگزار کرده است، اما با توجه به مهارت ایشان در گرفتن بازی‌های خوب از بازیگران، پیشنهاد کردم این‌بار سراغ کارگاه بازیگری برویم. چون این کارگاه بیشتر به کار افرادی می‌آید که با مقوله بازیگری آشنایی دارند.» او ادامه داد: «فلا این کارگاه را به‌صورت یک‌روزه برگزار می‌کنیم، اما شاید بعدا یک کارگاه چندروزه هم برگزار کردیم. آقای فرهادی همواره به آموزش نسل جوان و ارتباط با آنان علاقه‌مند است.»

زیر آسمان فیروزهای

رقابت ناظری و شجریان

● شرق: شهرام ناظری، همایون شجریان، علیرضا قربانی، علی لهراسبی و رضا یزدانی جزء نامزدهای بخش بهترین ترانه فیلم و سریال پانزدهمین جشن حافظ اعلام شدند. شهرام ناظری برای فیلم «ایران پرگو»، همایون شجریان برای فیلم «آرایش غلیظ»، علیرضا قربانی برای سریال‌های «سال‌های ابری» و «برده‌نشین»، علی لهراسبی برای سریال همه چیز آنجاست و رضا یزدانی برای فیلم «متروپل» در بخش بهترین ترانه فیلم و سریال که از نهمین دوره به فهرست جوایز این جشن اضافه شده، نامزد شده‌اند.پانزدهمین جشن حافظ، تنها جشن خصوصی حوزه سینما و تلویزیون، روز بیست‌وششم خردادماه برگزار می‌شود.

رونمایی از «تاریخ جامع ایران»

● شرق: بیش از ۱۷۰ نویسنده و محقق در گردآوری مجموعه ۲۰ جلدی تاریخ جامع ایران که ۲۶ خردادماه رونمایی می‌شود، همکاری داشته‌اند.به گزارش ستاد خبری تاریخ جامع ایران، این مجموعه نفیس ۲۰ جلدی، مشتمل بر چوه مختلف تاریخ سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ایران از دوران پیش از اسلام تا انقراض قاجار است که تحقیق و تدوین آن در «مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی»، ۱۴ سال به طول انجامیده و بیش از ۱۷۰ نفر از چهره‌های برجسته و شناخته‌شده در مشاوره، نگارش، تدوین و ویرایش آن همکاری داشته‌اند.بنابر این گزارش، این مجموعه زیرنظر کاظم موسوی‌بجنوردی منتشر شده و حسن رضایی‌باغ‌عبیدی و محمود جعفری‌دهقی (به‌عنوان سروریاستاران دوره ایران باستان) و صادق سجادی (به‌عنوان سروریاستار دوره اسلامی) در گردآوری آن نقش داشته‌اند.همچنین مرحوم ایرج افشار، مرحوم شرف‌الدین خراسانی، مر حوم عنایت‌الله رضا، سیدجواد طباطبایی و فتح‌الله مجتبیایی مشاوران تاریخ جامع ایران بوده‌اند.«مرکز دایرةالمعارف بزرگ اسلامی» بیش از سه دهه در زمینه تدوین و انتشار دایرةالمعارف‌های اسلامی، عمومی، تخصصی و دیگر مراجع علمی فعالیت داشته است.مجموعه ۲۰ جلدی تاریخ جامع ایران، طی مراسمی در ۲۶ خردادماه ۹۴، رونمایی خواهد شد.

یک عصر نه‌چندان خوش بود که قرار شد سری به دوستان تئاتری بزنم؛ از چندروز پیش تهیه‌کننده نمایش «فهرست» اصرار داشت قبل از سفر، سری به او و دوستانش که مشغول تمرین تئاتری هستند، بزنم. با زحمت و خستگی‌ای که داشتم، بالاخره سر تمرین رسیدم. بی‌مقدمه حس کردم به دنیای دیگری وارد شدم. مثل یک شهر رؤیایی، مهر و مهربانی و همدلی موج می‌زد. به‌نظر می‌آمد تمام بازیگران آن روز نیز دعوت شده بودند تا برای اولین‌بار تماشاگر خود باشند. شوق، لذت و مسئولیت به‌وفور حس می‌شد. گویی همه بازیگران نقش اصلی را داشتند. نمود بازی‌های اصلی بدون بازی جمعی معنی نداشت. اگر صحنه‌ای تکرار می‌شد، ذره‌ای ملال‌آور نبود. بلکه می‌شد حس و مزه‌ای دوباره را لمس کرد. صحنه‌ها به‌طور پراکنده تمرین می‌شد ولی هرکدام مکمل هم بودند. شوق بچه‌ها دیوانه‌کننده بود. هیچ وزنی نبود، سبکبال و پروانه‌وار دورهم بودند. آن‌قدر در حس و تخیل غرق بودند که اگر رضا ثروتی هم تذکری داشت، سخت می‌توانست آنها را به دنیای عقل نزدیک کند.

چند صحنه‌ای که من دیدم، مرا در دنیای تخیل غرق کرد. کم‌کم دوست داشتم به انتهای نرسیم. کمتر دیده بودم که در صحنه تئاتر، موسیقی از دل بازیگر شنیده شود. همه صدا و آهنگی را می‌بلعیدند. آوا علیمردانی، خنیاگر گروه، تک‌تک صداها را با جان و در جانشان

سناریویی تکراری و ملال‌آور است؛ قصه نارضایتی عده‌ای خاص از محتوای برخی فیلم‌های سینمایی و تلاش برای اکران نکردن این فیلم‌ها؛ فیلم‌هایی که با شرایط سخت و با داشتن پروانه ساخت و نمایش راهی سینماها شده‌اند و حالا به‌ناچار با عدم اکران برخی از سینماها باید به حداقل‌ها رضایت بدهند.

«فیلم‌های مسئله‌دار» عنوان جدیدی بود که در سال ۹۱ از سمت حوزه هنری باب جدیدی را بر دوباره‌شدن سینمای ایران باز کرد. فیلم‌ها مسئله‌دار از نگاه حوزه هنری به آن دسته از فیلم‌هایی اطلاق می‌شوند که در مسائل اخلاقی و غفت عمومی از خطوط قرمز تجاوز می‌کنند. برهمناساس همان سال فیلم‌های «زندگی خصوصی»، «گشت ارشاد»، «من همسرش هستم»، «من مادر هستم»، «بیخود و بی‌جهت»، «پذیرایی ساده»، «برف روی کاج‌ها»، «پل چوبی» و چند فیلم دیگر از اکران در سینماهای حوزه هنری منع شدند. اعتراض‌ها از سوی سازندگان این فیلم‌ها، به جایی نرسید و از همان سال تا به امروز همچنان حوزه هنری برخی از فیلم‌ها را ملنی با غیرعلنی تحریم می‌کند. هرچند در این مدت عنوان فیلم تحریمی هم توانسته مخاطبان بیشتری را به سالن‌های سینما بکشد. کشمکش حوزه هنری و اظهارنظر این ارگان درباره فیلم‌های سینمایی در شمایل دیگر را می‌توان حتی در دهه ۶۰ و بعد از آن هم جست‌وجو کرد.

سال ۹۱ و در زمان اوج اختلافات حوزه هنری با برخی از فیلم‌ها، شورای صنفی نمایش و انجمن تهیه‌کنندگان مستقل سینمای ایران به این جریان واکنش نشان دادند؛ مثلاً به نشانه اعتراض به این جریان اجازه ندادند تا فیلم پرفروش «کلاه‌قرمزی» در سینماهای حوزه هنری نمایش داده شود. برخورد متقابل شورای صنفی نمایش در آن سال، حمایت بسیاری از سینماگران را در پی داشت. بسیاری از اهالی سینما هنوز هم معتقدند که در برابر تحریم‌های حوزه هنری می‌توان اقدام متقابلی انجام داد و اساسا فیلمی به حوزه هنری برای اکران نداد و شاید از این طریق بتوان پاسخ قاطع‌تری به روند تحریم‌های حوزه هنری داد. اما در تازه‌ترین اقدام حوزه هنری از ابتدای سال تاکنون، دو فیلم «قصه‌ها» و «نهنگ عنبر» سینماهای حوزه هنری را در اختیار ندارند و بدون داشتن سینماهای حوزه هنری به اکرانشان ادامه می‌دهند. هرچند حوزه هنری در تهران تعداد سینماهای محدودی دارد، اما نزدیک به ۳۰ درصد از سالن‌های سینما در شهرستان‌ها متعلق به این ارگان است و به‌همین‌دلیل تحریم این ارگان دولتی می‌تواند ضرر بسیاری را متوجه اکران فیلم‌های سینمایی کند.

امیدواربودیم

علی سرتیپی، پخش‌کننده دو فیلم سینمایی «نهنگ عنبر» و «قصه‌ها»، معتقد است که این دو فیلم با وجود اکران حوزه هنری از فروش خوبی برخوردارند. او در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این پرسش که گویا قرار است تا مدتی دیگر سینماهای شهرداری سالن‌هایی

هنر

درباره نمایش «فهرست» رضا ثروتی

یک عصر خوش

حسین علیزاده

کاشته بود. این بچه‌ها بی‌ادعا کارهای بزرگی می‌کردند. احساس می‌کردم یک نفر بازیگر در آن است که صورت، دست، پا و چشم‌های

صحنه از فیلم نهنگ عنبر ساخته سیدان مقدم

پیشنهاد سینماگران در واکنش به تحریم‌های حوزه هنری

از ۱۰۰ سینما چشم‌پوشیم

بهناز شیربانی ـ عسل عباسیان

در اختیار فیلم «نهنگ عنبر» قرار دهند، گفت: «به ما قول‌هایی بر این اساس داده شده است که امیدواریم اتفاق بیفتد هرچند اساسا تحریم‌های حوزه هنری در تهران با توجه به گستردگی سینماها بر فروش فیلم‌ها خیلی لطمه نمی‌زند و بیشتر روی فروش شهرستان فیلم تأثیرگذار است.» او با اعلام فروش فیلم «نهنگ عنبر» و اینکه فروش فیلم تاکنون در تهران بسیار راضی‌کننده بوده است، افزود: «فروش این فیلم تاکنون در تهران ۹۰۰ میلیون تومان و در شهرستان‌ها ۲۸۰میلیون تومان است و اگر اکران شهرستان‌های ما بیشتر شود، طبعاً فروش بهتری خواهیم داشت. علاوه‌بر اینکه «قصه‌ها» هم تا به امروز فروش خوبی داشته و در تهران و شهرستان‌ها ۸۰۰ میلیون تومان فروخته است که به نظرم رقم خوبی است و می‌تواند جزء فیلم‌های میلیاردی سال باشد.» سرتیپی درباره عملکرد سال‌های اخیر حوزه هنری نیز گفت: «با توجه به تغییر دولت، امیدوار بودیم که عملکرد حوزه هنری در مقابل سینما تغییر کند. تحریم‌های حوزه هنری چیزی نیست که تهیه‌کنندگان یا پخش‌کنندگان سینما بتوانند در مقابلش واکنش جدی داشته باشند و این موضوع نیازمند حمایت دولت است و در نهایت امیدواریم هر فیلمی که پروانه نمایشش را از رسمی‌ترین ارگان کشور دریافت می‌کند، بتواند فیلم را بدون حاشیه در سینماها اکران کند.»

تحریم در برابر تحریم

کامبوزیا پرتوی، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس، برای مقابله با کارشکنی‌های حوزه هنری، تحریم در برابر تحریم را پیشنهاد می‌کند. او می‌گوید: «وقتی حوزه صد سینما را در اختیار دارد، مسلما تحریم‌های او در چرخه

بی‌شمار دارد. از خود سؤال کردم راستی این احساس یکی بودن از کجاست؟ از باور، از ثروتی به ثروت‌های خود، به ثروت‌های پیمان قدیمی و به ثروت‌های همه دوستانش؛ ثروت‌هایی که سرمایه‌اش عشق است. اگر بازیگران یگانگی و حس جمعی ایجاد می‌کردند، به این باور رسیده بودند.

رضا ثروتی بازیگر اصلی بود که حس و تخیل خود را با ایمان و عشق در وجود یاران خود دمیده بود. رضا ثروتی هنرمندی است که با تخیل، واقع‌ه را واقع‌ای‌تر ترسیم می‌کند. من آن روز تخلیات بر آن واقع‌ه را از خود آن واقع‌ه بیشتر دوست داشتم و تابه‌حال فکر نمی‌کردم بتوانم خیال را به چشم دید، با خیال حرف زد، با خیال لجاجت کرد و با خیال واقعی‌تر شد. من آن روز شاهد جریان دو قصه بودم، یکی قصه رضا ثروتی، پیمان قدیمی و احمد قزوینی و یکی دیگر قصه‌ای واقعی‌تر از آن، قصه مهدان، هم آوا و هم‌نفسان که رضا ثروتی قبیلشان بود. آن روز چنان از شوق لبریز شدم که بغضم اجازه نداد بیشتر ستایششان کنم. اشک یریزان قدر‌اندشان بودم.

و حالا وقت رفتن، عصر دیگری بود

وقتی برگشتم و با خود تنها شدم، شاد بودم و از شادی بلندبلند می‌گریستم. برایشان پیغام نوشتم:

من قلب خود را به شما سپردم و قلب شما را با خود بردم.

ما هم در مقابل فیلم‌هایی که آنها ساختند را مورددار بدانیم و در نظر داشته باشیم فیلمی که محصول حوزه است، حتماً از یک سلیقه خاصی نشأت می‌گیرد که نباید آنها را دید، حتی اگر بزرگ‌ترین فیلم‌ساز ایرانی آن را ساخته باشد!

حوزه هم باید از قانون ارشاد تمکین کند

ابوالحسن داوودی، کارگردان و رئیس شورای صنفی نمایش، نیز درباره حمایت با عدم حمایت این شورا از طرح تحریم در برابر تحریم به «شرق» می‌گوید: «حمایت شورای صنفی از چنین پیشنهادی، مؤثر نخواهد بود برای اینکه شورای صنفی نقش عمده‌ای در این ماجرا ندارد. روافع شیوه کار شورای صنفی شیوه‌ای نیست که بتواند در این زمینه کاری انجام دهد، اما به‌لحاظ صنفی با شناختی که از گروه شورای صنفی دارم، همه افراد در آن معتقدند نهایتاً باید از قانون تأسی شود و حوزه هم باید از قانون ارشاد تمکین کند و وقتی ارشاد به یک فیلم پروانه نمایش می‌دهد، باید فصل‌الخطاب حوزه، پروانه ارشاد باشد. اینکه این نهاد سرخود عمل کند و فیلمی را نمایش ندهد، در درازمدت اثرات منفی‌ای بر سینما خواهد داشت که زبانش نهایتاً بر آنها نیز اثر می‌گذارد.»

داوودی راه‌حل مبارزه با این رفتارهای حوزه هنری را چنین می‌داند: «اگر مدتی پخش‌کننده‌ها فیلم‌هایشان را به حوزه هنری ندهند، مشکل حل می‌شود. چون فروش سالن‌های حوزه در تهران، رکه آن چنان رقم تعیین‌کننده‌ای نیست، فقط در شهرستان‌ها اثرگذار خواهد بود که اگر مدتی دوستان از فروش شهرستان صرف‌نظر کنند، سینماهای شهرستان خالی می‌ماند و این سبب می‌شود آنها خودشان بخواهند دیگر فیلم‌ها را اکران کنند. به‌هرحال حوزه هنری از دهه ۶۰ به‌بعد یکی از ارگان‌های تعیین‌کننده در سینما بوده، اینکه چطور حالا با این اقدامات برعلیه نیمی از سینما رفتار می‌کند، جای سؤال دارد.»

شورای صنفی نمایش بایستد

حسین فرحبخش، کارگردان و تهیه‌کننده سینما، اما جایگاه وزارت ارشاد را در این مورد نقد می‌کند و می‌گوید: «باشنده آسئیل این موضوع به نظر من از موضع مسئولان وزارت ارشاد سرچشمه می‌گیرد که طبعاً باید مقابل این اتفاق غیرقانونی بایستند. از طرف دیگر شورای صنفی نمایش هم دچار ضعف است که نمی‌تواند پاسخی در مقابل تحریم‌های حوزه هنری داشته باشد.» او ادامه داد: «شورای صنفی نمایش، نماینده صاحبان فیلم در سینماست. اعضای شورای صنفی نمایش اگر نماینده واقعی سینماگران باشند، نمی‌گذارند فیلم‌ها به این شیوه اکران شوند و درحال حاضر ما بیشتر شورای اکران داریم تا شورای نمایش». ابتدای سال بود که حجت‌الله ایوبی موضوع تحریم فیلم‌ها توسط حوزه هنری را شایعه اعلام کرد و در مقابل این اتفاق موضع خاصی نداشت، اما باید دید در ادامه، وزارت ارشاد و با اهالی سینما به این اقدام حوزه هنری پاسخ قاطع‌تری خواهند داد یا خیر؟

کامران شیردل: خودم را بازنده نمی‌دانم

کتاب‌ها شامل خاطرات کاری، تاریخ سینمای نئورالیستی، سخنرانی‌های درسی، ادبیات ایتالیا و... می‌شود. کار روی کاوه گلستان را هم شروع کرده‌ام و شش‌مینم که هیچ‌گاه او را رورزرو نداشتیم. او حالا خودم را به او مدیون می‌دانم، متأسفم که خانه او در اختیار یک بازفروش قرار گرفته که امکان تصویربرداری و کار در مورد گلستان را از ما سلب کرده است.» در ادامه، امید روحانی به روند فیلم‌سازی شیردل اشاره کرد: «کامران شیردل شوربخت‌ترین و کشف‌نشده‌ترین فیلم‌ساز سینمای ایران است. زمانی که او از رم به ایران بازگشت، بنیان‌گذار سینمای مستند در ایران شد که تا پیش از آن سابقه‌ای نداشت. دراین‌میان جوهری به نام «اون شب که بارون اومد» می‌درخشد که از مهم‌ترین فیلم‌های تاریخ سینما و کشف‌نشده‌ترین فیلم سینمای جهان است. به نظر آغازگر سینمای مستند صنعتی نیز کامران شیردل است، نه ابراهیم گلستان. اگر لحن و نگاه انتقادی او را در نظر بگیریم، با انسان واحدی سروکار داریم، اما درعین‌حال گویی با سه فیلم‌ساز طرف هستیم؛ کسی که «اون شب که بارون اومد» را ساخته، آغازگر سینمای مستند در ایران بوده و از سال ۱۳۴۹ مشغول به ساخت مستند صنعتی است.»

او در مورد نگاه شیردل در فیلم‌هایش گفت: «نگاه اجتماعی طنز و شیطنت‌ها و گزندگی نگرش او در فیلم‌های مستندش مشهود است و این ویژگی مشترک همه بچه‌های دهه ۶۰ میلادی است که آرمان‌گرا هستند و با شور و شیدایی قصد تغییر جهان را دارند. این شور را در فیلم‌های سفارشی او هم می‌بینیم؛ آتجا که خشمش نسبت به استعمار و استثمار کشورهای جهان‌خوار را با به‌تصویرکشیدن فقر و فلاکت مردمی نشان می‌دهد که روی دریایی از نفت زندگی می‌کنند.»

یادداشت روز

شاید خواب «فهرست» را ببینم

لوریس چکنواریان

● وقتی به تماشای تمرین تئاتر «فهرست»، به کارگردانی رضا ثروتی، رفتم، به‌دلیل مؤلفه‌های بسیاری که در این نمایش دیدم، تحت‌تاثیر آن قرار گرفتم. روافع برایم جالب بود که نزدیک ۵۰ نفر- از بازیگر تا سایر عوامل- در این نمایش حضور دارند و در کنار یکدیگر فعالیت می‌کنند؛ بازیگرانی که نه چهره‌اند و نه سابقه چندان‌ی دارند، اما به معنای واقعی هنرمندند. صرف‌نظر از اینها، یکی از بررنگ‌ترین ویژگی‌هایی که در این نمایش به چشم می‌خورد، عشق و علاقه و اصولا همبستگی‌ای بود که میان گروه بازیگران وجود داشت و این مسئله باعث می‌شد آنها به‌خوبی نقشی که برعهده‌شان گذاشته شده بود را ایفا کنند. کارگردانی «فهرست» فوق‌العاده است و بدیهی است که اجرای این اثر می‌تواند مخاطبان تئاتری را به سمت خود جلب کند. می‌توان گفت کارگردان این نمایش با موشکافی و درعین‌حال چیره‌دستی به انتخاب موسیقی و بازیگر پرداخته است و تردیدی نیست که انتخاب صحیح او در این حیطه‌ها، می‌تواند براینده مطلوبی در پی داشته باشد. ضمن اینکه داستان و به‌طورکلی نمایش‌نامه «فهرست» برای من به‌عنوان یک مخاطب بسیار جذاب بود و تحت‌تأثیر مضمون ایسن نمایش قرار گرفتم و به مزاج به دوستی گفتم که با دیدن این نمایش آرزو کردم که ای‌کاش من نیز یک هنرپیشه بودم و نقش رهبر ارکستر را من بازی می‌کردم، البته تصور می‌کنم اگر من بازیگر این نمایش بودم، این اثر نمی‌توانست به موفقیت دست یابد. بازیگران «فهرست» هنرمندان بزرگی هستند که از دیدن آنها تعجب کردم. موضوع عجیب و متفاوت این نمایش، شیوه اجرا و کارگردانی آن و انرژی بی‌نظیر بازیگرانش مرا به‌شدت تحت‌تأثیر قرار داد و هنگام تماشای تمرین آن، به بازیگران نمایش گفتم به‌قدری روی من تأثیر گذاشتید که شاید خوابتان را ببینم.

خبر سازان

مشکل لاتئوری چیست؟

● شرق: فیلم سینمایی «لاتئوری»، جدیدترین ساخته سینمایی رضا درمیشان، همچنان در بخش فیلم‌برداری متوقف است. بنا بر گفته یک منبع آگاه به «شرق»، علت توقف فیلم‌برداری این فیلم، همکاری نکردن برخی از نهادها برای استفاده از لوکیشن‌های این فیلم است. ظاهراً درمیشان برای نمایش سکانس‌هایی در فیلم به لوکیشن‌هایی همچون زندان احتیاج دارد که مسئولان مربوطه تا لحظه تنظیم خبر با آن موافقت نکرده‌اند. پیش از این خبر توقف فیلم را محمدرضا منصوری، مدیرتولید فیلم سینمایی «لاتئوری»، به خبرگزاری ایسا اعلام کرده بود. محمدرضا منصوری، مدیرتولید فیلم سینمایی «لاتئوری»، ضمن تأیید این خبر را این خبرگزاری گفته است: «فیلم‌برداری این فیلم را متوقف کرده‌ایم تا وضعیت لوکیشن‌های باقیمانده فیلم را مشخص کنیم. فیلم لاتئوری یک پروژه کاملاً مستقل در بخش خصوصی است و متأسفانه برخی نهادهای دولتی کوچک‌ترین همراهی‌ای با این پروژه سینمایی نمی‌کنند. با توجه به فیلم‌نامه، بخشی از داستان فیلم باید در لوکیشن‌هایی فیلم‌برداری شود که منوط به اجازه نهادهای دولتی است و ما همچنان در تلاشیم تا اجازه بگیریم و وضعیتمان مشخص شود.» او در ادامه افزود: «بیش‌از ۸۰ درصد از فیلم‌برداری لاتئوری انجام شده و تنها ۲۰ درصد از آن باقی‌مانده است.» «لاتئوری» داستانی عاشقانه دارد و باران کوثری، نوید محمدزاده و مریم پالیزبان نقش‌های اصلی این فیلم را بازی می‌کنند. حسین پاکدل، رضا بهبودی، بهناز جعفری، مهدی کوشکی، نادر فلاح، ستاره پسیانی، بهرنگ علوی، بهرام افشاری، کاظم سیاحی، سیابوش چراغی‌پور، سجاد تابش، سینا میرطهماسبی و... از بازیگران «لاتئوری» هستند. تهیه‌کنندگی و کارگردانی «لاتئوری» را رضا درمیشیان برعهده دارد. ساخته قبلی درمیشیان، «عصائی نیست!» که فیلم برگزیده و برنده سه جایزه انجمن منتقدان بود و جوایز متعدد بین‌المللی از جمله جایزه فیلم‌ساز بااستعداد سال را از آکادمی سینمای اسپاسایسیفیک تیک (شبکه ارتقای سینمای آسیا) گرفت و برنده سه جایزه بهترین فیلم، بهترین کارگردانی استعداد آسیا شد و جایزه بزرگ وینسنت وارد را از جشنواره شانگهای گرفت، با وجود داشتن پروانه نمایش، سه شب قبل از نمایش عمومی به درخواست کمیسیون فرهنگی مجلس و وزیر ارشاد از نمایش آن جلوگیری به عمل آمد و اجازه نمایش عمومی پیدا نکرد.